

Kraj trvá na strategii tří K - článek v Českobudějovických listech 20.3.2006

Cestovní ruch je jednou z hlavních priorit rozvoje Jihočeského kraje. To je nade vše pochybnost a naše krásná příroda, památky i pohostinnost Jihočeňů jsou pro to jasným důvodem. Jedním z regionů, který má na jihu Čech výborné předpoklady pro rozvoj turistiky, je oblast lipenské přehradní nádrže s potenciálem aktivit pro trávení volného času jak v zimě, tak v létě.

Rozborem ekonomiky této oblasti se ukázalo, že 80 % příjmů z cestovního ruchu se uskutečňuje v letní sezoně, v podstatě ve dvou prázdninových měsících. To bylo pro nás signálem hledat cestu, jak zde posílit zimní turistickou sezonu. Zkušenosti našich jižních sousedů jednoznačně ukazují, že motorem zimní turistiky je sjezdové lyžování, které se s rostoucí kvalitou vybavení, jeho bezpečností i nenáročností na fyzické schopnosti lyžařů stává vpravdě rodinným sportem. Je však potřeba nalézt vhodné místo pro vybudování regionálního lyžařského areálu, který by doplnil stávající nabídku a měl potřebné parametry.

Jihočeští lyžaři dobře vědí, kde takové místo hledat. Jsou to severní svahy pohraničních vrcholů Smrčiny a Hraničnicku, na jejichž jižních svazích v Rakousku vyrostl v minulých letech, mimo jiné i za vydatné pomoci státu, téměř alpský lyžařský areál Hochficht. Bohužel, české orgány ochrany přírody spolu s nevládními ekologickými organizacemi již léta blokuje projednání územních plánů, které by umožnily podobný areál vybudovat i u nás. Jihočeský kraj proto obrátil svou pozornost k oblasti, která byla po celou polovinu století pro Jihočechy uzavřeným územím - k vojenskému újezdu Boletice.

Zdálo se, že řešení je na dosah ruky. Kopce Chlum a Velký Plešný v severovýchodní části Boletic mají vynikající terény pro různou úroveň sjezdovek, navíc nebyly chráněny žádným režimem ochrany přírody. Naděje na nalezení řešení trvala do chvíle, než byla schválena soustava Natura 2000. Její mapování ukázalo, že oba kopce patří snad k tomu nejcennějšímu, co se v boletickém újezdu z hlediska ochrany přírody nachází. Po pravdě řečeno, i Armádě České republiky se záměr, který by ve svém důsledku vyžadoval zrušení vojenského újezdu, příliš nezamlouval. Jednání o realizaci našeho projektu proto ustrnula na mrtvém bodě.

Ani v této zdánlivě beznadějně situaci jsme nerezignovali. Sílu nám dávala i důvěra a obrovská podpora šumavských obcí. Zadali jsme tedy úkol prověřit, zda v boletickém vojenském prostoru existuje ještě nějaké jiné řešení. Ve světle daleko většího množství informací o hodnotě území z ekologického hlediska se ukázalo, že přece jen existuje kompromis přijatelný pro všechny zúčastněné strany. Jedná se o oblast kopce Špičák v jihozápadní části Boletic, který je dokonce o pár metrů vyšší než Chlum. Nabízí podobné terény a navíc přiléhá k lipenské aglomeraci, disponující kvalitní ubytovací infrastrukturou. Zdá se, že dosažení konsenzu je blízko. Jak armáda, tak státní orgány ochrany přírody jsou ochotny jednat o podmínkách uvolnění části vojenského újezdu pro realizaci projektu, jenž zapadá do koncepce rozvoje Jihočeského kraje. V tomto případě se zdá, že strategie tří K, koncepce, kompromis, konsenzus, kterou Jihočeský kraj prosazuje, bude slavit úspěch.

Ale pozor, zapomněli jsme na ekologické nevládní organizace. Některé z nich situaci chápou, avšak Sdružení Calla a Česká ornitologická společnost jsou opět proti. Ve svém společném hodnocení se staví zásadně proti kompromisu, který kraj navrhuje. Kladu si proto otázku: Je vůbec možné něco v Jihočeském kraji realizovat? Nenarazí každý projekt na odpor ze strany těch nevládních ekologických organizací, jimž je cizí kompromis, nechtějí konsenzus a nemají žádnou koncepci, kromě odmítání všeho? Jsem však optimista, a proto mám i na tyto otázky pozitivní odpověď: Vyzývám všechny, jimž leží na srdci rozvoj Jihočeského kraje, k jednání u kulatého stolu, k jednání, které však nebude zatíženo apriorním odmítáním všeho.